

РЕШЕНИЕ

№ 273

гр. П., 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ненка Цветанкова

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от Ненка Цветанкова Гражданско дело № 20245220100040 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба на Е. Н. Г., ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „Д. № 40, ет. 1, ап.1, съдебен адрес гр. П., ул. „Ц. С.“ № 28, кантора 5 – адв. Ж. Л., против Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието, с адрес гр. С. бул. „Г. Н. Г. С.“ № 21, с която се иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да плати на ищеца сумата от 1216 лева, представляваща допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност за 2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на завеждане на исковата молба – 03.01.2024 г. до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че ищецът е работил при ответника до 12.12.2023 г. като е заемал длъжността „главен надзирател инспектор I-ва степен“ в Затвора гр. П.. Твърди, че служебното му правоотношение с ответника било прекратено по негово желание след подадено от негова страна писмено едномесечно предизвестие на 10.11.2023 г. След изтичането срока на предизвестieto подписал заповед за прекратяване на служебното правоотношение на 12.12.2023 г. като му били изплатени полагащите му се суми съгласно ЗМВР.

Посочва, че на основание чл. 178, ал. 1, т. 5 от ЗМВР и Наредба № Н-3/24.08.2022 г. за условията и реда за формиране и изплащане на допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в ГД „Охрана“ към Министерство на правосъдието на всеки шест месеца се извършвало оценяване на служителите и на това основание се формирало допълнително възнаграждение, съответно изплащало на служителите. До 01.12. на всяка календарна година следвало да приключи оценяването на служителите за второто полугодие и съответно формирането на допълнителното възнаграждение.

Твърди, че за него след оценяването му било формирано допълнително възнаграждение в размер на 1216 лв., включващо две допълнителни възнаграждения от по 608 лв. за цялата 2023 г., което не му било изплатено при прекратяване на служебното правоотношение. Ищецът посочва, че изплащането на допълнителното възнаграждение му било отказано с аргумент, че такова възнаграждение не се формира на служители, прекратили служебното си правоотношение.

Сочи, че оценяването за второто полугодие било приключило на 01.12.2023 г., към който момент ищецът е бил служител в Затвора гр. П. и бил оценен с оценка „много добър“, като за тази оценка било формирано допълнително възнаграждение за цялата 2023 г. в размер на 1216 лв.

Претендира направените разноски по делото.

В проведеното съдебно заседание, при редовност на призоваването, ищецът се явява лично и с адв. Ж. Л. от АК П. – пълномощник на ищеца, молят съда да уважи исковата претенция в цялост. Подробни съображения излага в депозиран писмени бележки.

На ответната страна е редовно връчен препис от исковата молба и приложенията. В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира писмен отговор чрез пълномощник – юрисконсулт Р. Р., с който изразява становище за неоснователност на иска.

Твърди, че служебното правоотношение на ищеца е прекратено на 11.12.2023 г. с изтичане на едномесечния срок на предизвестие на ищеца, на която дата е издадена и заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение, а заповедта за условията и реда за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение за служителите на ГД “ИН” е от дата 12.12.2023 г. Твърди, че с подписването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение между страните ищецът се е запознал, че освобождаването му от длъжност вече се е настъпило като факт, а самото прекратяване на правоотношението става по силата на закона.

Посочва, че редът за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и териториалните й служби е регламентиран в Наредба № Н-2 от 24.08.2022 г. за условията и реда за формиране на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в ГД “ИН” и териториалните звена, която е издадена от министъра на правосъдието, обн., в Държавен вестник, бр. 71 от 02.09.22 г. и влиза в сила от 01.01.2023 г., като съгласно разпоредбата на 41, т. 3 от Наредбата допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност не се формира при прекратяване на служебното или трудовото правоотношение на служителя.

В проведеното съдебно заседание, при редовност на призоваването, ответникът се представлява от пълномощника си – юрисконсулт Р. Р., моли съда да отхвърли исковата претенция. Представя писмени бележки, в които изтъква своите аргументи в подкрепа на искането си.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните, че ищецът е заемал длъжността „главен надзирател инспектор I-ва степен“ в Затвора гр. П., както и че служебното му правоотношение с ответника е прекратено по повод подадено от ищеца едномесечно предизвестие на 10.11.2023 г.

Видно от материалите по делото по повод подаденото от ищеца едномесечно предизвестие на 11.12.2023 г. е издадена Заповед № ЧР-05-327 на министъра на правосъдието за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца. В заповедта е обективизирано, че на служителя се дължат следните обезщетения – на основание чл. 234, ал. 1 от ЗМВР 20 брутни месечни възнаграждения на обща стойност 62 632,00 лева за прослужени 20 години; на основание чл. 234, ал. 5 от ЗМВР обезщетение за еднократно допълнително вещеве имуществено 600 лева и на основание чл. 234, ал. 8 от ЗМВР общо 30 дни неизползван платен годишен отпуск в размер на 4493,93 лева. Видно от направеното отбелязване, заповедта е връчена на ищеца на 12.12.2023 г. Не е спорно между страните, а и от приетия като доказателство по делото фиш за заплата от дата 22.01.2024 г. се установява, че гореизброените суми, представляващи обезщетения, които съгл. разпоредбите на ЗМВР се дължат на служителя при прекратяване на служебното му правоотношение, са изплатени на ищеца.

На основание горепосочената Заповед № ЧР-05-327 от 11.12.2023 г. на министъра на правосъдието на 12.12.2023 г. ищецът е подписал Акт за напускане на заеманата от него длъжност.

Видно от приложените по делото два броя карти за оценка на постигнати резултати в служебната дейност на държавен служител или ЛРТП /приложение 1 към т. 24/, за периода от 01.12.2022 г. до 31.05.2023 г. на ищеца е поставена оценка на служебната дейност 6 /шест/, а за периода от 01.06.2023 г. до 30.11.2023 г. оценка 5 /пет/.

Със Заповед № ЧР-05-328 от 12.12.2023 г. на министъра на правосъдието, издадена на основание чл. 38, пар. 2 и пар. 3 от Наредбата, е определен максимален размер за изчисляване на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в ГД „ИН“ и териториалните й звена до 608 лева за едно лице за първия отчетен период за 2023 г. – от 01.12.2022 г. до 31.05.2023 г. и до 608 лева за едно лице за втория отчетен период за 2023 г. – от 01.06.2023 г. до 30.11.2023 г.

Видно от писмо с рег. № 7895 от 12.12.2023 г., на посочената дата в Затвора гр. П. е постъпило писмо от ЗА Главен Директор, старши комисар Ц. Ц. касаещо изплащане на допълнителни възнаграждения за постигнати резултати в служебната дейност през месец декември. В същото е указано, че размерът на полагащото се допълнително възнаграждение за всеки служител се определя в процент от максималния размер до 608 лева за едно лице за първия отчетен период на 2023 г. и до 608 лева за едно лице за втория отчетен период за 2023 г., определен в Заповед № ЧР-05-328 от 12.12.2023 г. на министъра на правосъдието, в зависимост от получената оценка на професионалната дейност, както следва: при оценки „5“ и „6“ - 100 процента от определения максимален размер. В писмото са посочени също хипотезите, при които допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната

дейност не се формира, една от които е „прекръпяване на служебното или трудовото правоотношение на служителя“. Посочено е, че за формиране на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност ръководителите на териториалните звена утвърждават поименен протокол и изготвят проект на заповед за изплащане на възнаграждението, която се изпраща в ГДИН за утвърждаване от главния директор.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от правна страна:

РС П. е сезиран с осъдителен иск с правно основание чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС вр. чл. 178, ал. 1, т. 5 от ЗМВР за заплащане допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност за 2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на завеждане на исковата молба – 03.01.2024 г. до окончателното изплащане на сумата.

Между страните не се спори, а и се установи от събраните по делото доказателства, че ищецът е работил като „главен надзирател инспектор I - ва степен“ в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието гр. С., с местоизпълнение на служебните си задължения в Затвора гр. П.. Съобразно чл. 19, ал. 1 от ЗИНЗС служителите в ГД „ИН“ и териториалните й подразделения, каквото е Затвора – П., са: 1. държавни служители, които пряко осъществяват дейности по изпълнение на наказанията или на мярката за неотклонение задържане под стража, 2. държавни служители и 3. лица, работещи по трудов договор. Ищецът се явява държавен служител по смисъла на чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗИНЗС, поради което за него се прилагат разпоредбите относно държавната служба в ЗМВР, доколкото в този закон не е предвидено друго.

Съгласно разпоредбата на чл. 178, ал. 1, т. 5 от ЗМВР към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за постигнати резултати в служебната дейност. Условието и редът за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и териториалните й служби, се определят с наредба на министъра на правосъдието - Наредба № Н-2 от 24.08.2022 г. за условията и реда за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и териториалните й звена /Наредбата/.

По делото не е спорно, че след прекръпяване на служебното правоотношение на ищеца с ответника не му е изплатено допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност за 2023 г. С оглед направеното от ответната страна оспорване основният спорен по делото въпрос е дължимо ли е от ответника такова възнаграждение, след като служебното правоотношение на ищеца с ответника е прекратено.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от Наредбата формирането и изплащането на допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност се извършват чрез оценка дейността на служителите. Съгл. чл. 14 от Наредбата оценяването на служебната дейност се

извършва последователно на два отчетни периода – първи отчетен период от 1 декември до 31 май и втори отчетен период от 1 юни до 30 ноември, като по правилата на чл. 5 до чл. 12 от Наредбата се формира обща оценка на служебната дейност. В разпоредбите на чл. 39 и чл. 40 от Наредбата е предвидено, че конкретният размер на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност за отделния служител се формира въз основа на оценката за съответния период и се определя в процент от максималния размер, определен в заповедта по чл. 38, в зависимост от получената оценка на професионалната дейност за съответния период, както следва: 1. при оценки 5 и 6 – 100% от определения максимален размер; 2. при оценка 4 – 70% от определения максимален размер; 3. при оценка 3 – 40% от определения максимален размер.

Не е спорно, а и от доказателствата по делото се установи, че ищецът е заемал длъжността „главен надзирател инспектор I - ва степен“ в ГДИН, респ. е бил служител при ответника по времето и на двата отчетни периода, които се вземат предвид при извършване оценка дейността на служителя. От доказателствата по делото - карти за оценка на постигнати резултати в служебната дейност на държавен служител или ЛРТП за периода от 01.12.2022 г. до 31.05.2023 г. и за периода от 01.06.2023 г. до 30.11.2023 г. се установи, че и за двата отчетни периода е определена оценка на дейността на ищеца, като са му поставени общи оценки 6 за първия период и 5 за втория период.

Съгласно чл. 42 от Наредбата за формиране на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност ръководителите на териториални звена утвърждават поименен протокол по приложение № 3 и изготвят проект на заповед за изплащане на възнаграждението, която се изпраща чрез съответната регионална дирекция в Централното управление, като заповедите за изплащане на възнаграждение се подписват от главния директор или от упълномощено от него длъжностно лице. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че формирането на допълнителното възнаграждение не приключва с оценяването на съответния служител, а е необходимо включването му в поименен протокол по приложение № 3 от Наредбата, утвърден от ръководителя на териториалното звено, в който процентът от максималния размер допълнително възнаграждение, определен в заповедта по чл. 38, се съотнася към получената от служителя оценка на професионалната дейност за съответния период, за да се определи размерът на полагащото се допълнително възнаграждение на съответния служител, респ. да приключи фактическият състав по формиране на допълнителното възнаграждение. Въз основа на утвърдения протокол се изготвя проект на заповед за изплащане на възнаграждението, която се изпраща чрез съответната регионална дирекция в Централното управление. Не е спорно, а и от доказателствата по делото се установи, че служебното правоотношение на ищеца е прекратено по негово собствено желание на основание чл. 226, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, както и че заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е връчена на ищеца на 12.12.2023 г. Съгласно разпоредбата на чл. 230, ал. 2 от ЗМВР служебното правоотношение се прекратява от датата на връчването на заповедта, освен в случаите, в които не попада настоящата хипотеза, т. е. в случая служебното правоотношение на ищеца с ответника е

прекратено на 12.12.2023 г. Съгласно разпоредбата на чл. 41, т. 3 от Наредбата допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност не се формира при прекратяване на служебното или трудовото правоотношение на служителя. По делото липсват доказателства преди тази дата с включването на ищеца в поименен протокол и утвърждаването на такъв, както се изисква съгл. чл. 42 от Наредбата, да е приключил фактическият състав по формиране на допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност по отношение на ищеца. В този смисъл и като съобрази разпоредбата на чл. 41, т. 3 от Наредбата, съдът намира, че след прекратяване на служебното отношение на ищеца с ответника, за ответника е налице изключението на цитираната разпоредба за формиране, а впоследствие и изплащане на допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност за 2023 г. по отношение на ищеца.

В допълнение следва да се посочи, че направеният от съда извод кореспондира и със смисъла, вложен в разпоредбата на чл. 4 от Наредбата относно целта на изплащането на допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност, а именно същото е инструмент за подобряване на ефективността и ефикасността при изпълнение на основните задачи и дейности, повишаване на удовлетвореността и мотивацията на служителите, цели се да се стимулира поддържането и повишаването на професионалните умения на служителите на ГДИН, каквито цели не е в интерес на ответника и е несъвместимо да се преследват по отношение на служител, който е прекратил служебното си правоотношение.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният иск не е доказан по основание и размер, поради което следва да бъде отхвърлен.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника следва да бъдат присъдени и сторените от него разноски. Съгласно разпоредба на чл. 78, ал. 8 ГПК, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, като размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 37 ЗПП препраща към Наредбата за заплащане на правната помощ, която в чл. 25, ал. 1, предвижда възнаграждение за исковото производство – от 100 до 360 лева. Съгласно чл. 1 от Наредбата, съдът следва да определи възнаграждението в зависимост от вида и количеството на извършената работа. Съдът като съобрази посочените обстоятелства, намира, че в полза на ответника следва да се определи и присъди юрисконсултско възнаграждение по гр. дело № 40/2024 г. в размер на 200 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от Е. Н. Г., ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „Д. № 40, ет. 1, ап.1, съдебен адрес гр. П., ул. „Ц. С.“ № 28, кантора 5 – адв. Ж. Л.,

против Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието, с гр. С., бул. „Г. Н. Г. С.“ № 21 за осъждане ответника да заплати на ищеца сумата от 1216 лв., представляваща допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност за 2023 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на завеждане на исковата молба – 03.01.2024 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Е. Н. Г., ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „Д. № 40, ет. 1, ап.1, съдебен адрес гр. П., ул. „Ц. С.“ № 28, кантора 5 – адв. Ж. Л., **ДА ЗАПЛАТИ** на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието, с адрес гр. С., бул. „Г. Н. Г. С.“ № 21 разноси в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд П. в двуседмичен срок след изтичане на срока по чл. 316 ГПК, обявен на страните в открито съдебно заседание.

Съдия при Районен съд – П.: _____